

Revisionsutskottet

Statens revisionsverks särskilda berättelse till riksdagen: Rapport om övervakningen av finanspolitiken 2021

INLEDNING

Remiss

Statens revisionsverks särskilda berättelse till riksdagen: Rapport om övervakningen av finanspolitiken 2021 (B 22/2021 rd): Ärendet har remitterats till revisionsutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- direktör Matti Okko, Statens revisionsverk
- senior ekonom Jenni Kellokumpu, Statens revisionsverk
- senior ekonom Matthias Striffler, Statens revisionsverk
- finansexpert Jukka Hytönen, finansministeriet
- ekonomipolitisk rådgivare Vesa-Pekka Poutanen, Europeiska kommissionens representation i Finland
- ordförande, professor Jouko Vilmunen, Rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken
- senior ekonom Jarkko Kivistö, Finlands Bank
- verkställande direktör Aki Kangasharju, Näringslivets forskningsinstitut ETLA
- forskningshandledare Ilkka Kiema, Forskning om arbete och ekonomi LABORE
- prognoschef Janne Huovari, Pellervon taloustutkimus PTT.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Revisionsverkets berättelse

I den rapport om övervakningen av finanspolitiken som statens revisionsverk överlämnade till riksdagen i december 2021 bedömer verket med stöd av sitt lagfästa tillsynsuppdrag regeringens finanspolitik. Revisionsverkets rapport för 2021 är uppdelad i tre delar. I den första delen behandlas dimensioneringen av regeringens finanspolitik i förhållande till konjunkturen under coronapandemin. Vidare kommenteras sysselsättningspolitikens konsekvenser för de offentliga finanserna och ges en bedömning av finansministeriets ekonomiska prognos. I den andra delen granskas finanspolitiken ur EU-lagstiftningens synvinkel och behandlas revideringen av EU:s finanspolitiska regler. I den tredje delen bedöms den inhemska finanspolitiska styrningen. I rapporten

Betänkande ReUB 2/2022 rd

finns också en bilaga om huruvida planen för de offentliga finanserna 2022—2025 motsvarar kraven i förordningen om en plan för de offentliga finanserna (120/2014).

De sakkunniga som utskottet hört anser att revisionsverkets rapport är förtjänstfull och omsorgsfullt utarbetad. De sakkunniga instämmer också i huvudsak i revisionsverkets bedömningar. Revisionsverkets berättelse med tillhörande riksdagsdebatt bidrar till en ansvarsfull finanspolitik som stöder tillväxten i Finland. Utskottet vill särskilt ta upp följande frågor.

Finanspolitiken under coronapandemin och 2021

Enligt sakkunnigutfrågningen var regeringens stimulerande finanspolitik under coronaåret 2020 ändamålsenlig. Utskottet konstaterade redan i sitt betänkande om Statens revisionsverks rapport om övervakningen av finanspolitiken 2020 att utskottet välkomnar regeringens åtgärder för att dämpa de negativa effekter som coronapandemin har på ekonomin och sysselsättningen (ReUB 3/2021 rd). Ekonomin återhämtade sig snabbare än väntat från coronakrisen och bruttonationalprodukten överskred nivån före pandemin redan i början av 2021. Trots den starka ekonomiska tillväxten var dock åtgärderna för att stimulera ekonomin också under 2021 motiverade för att säkerställa den ekonomiska återhämtningen efter krisen. Bakom detta låg särskilt osäkerheten i avslutning till coronapandemin och olika inskränkningar riktade mot företag och hushåll.

Däremot bröt besluten våren 2021 om att höja ramnivån för 2022 och 2023 enligt både de sakkunniga som utskottet hört och revisionsverket klart mot principerna för ramsystemet. Vid halvtidsöversynen våren 2021 beslutade regeringen att höja ramen för valperioden för åren 2022 och 2023. Enligt beslutet höjdes ramen med 900 miljoner euro för 2022 och med 500 miljoner euro för 2023. Revisionsverket anser att man i fråga om ramsystemet bör undvika ändringar som leder till att hela valperiodens utgiftsnivå justeras. Det är viktigt att ramsystemet även i framtiden är ett trovärdigt verktyg för långsiktig planering av statens utgifter.

Enligt rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken kunde regeringen i stället för att höja ramarna ha strävat efter att skapa finanspolitiskt spelrum för nya utgiftsbehov genom att skära ned vissa andra statliga utgifter. Rådet betonade i sin rapport från januari 2022 också att den valda finanspolitiska linjen bör motiveras tydligare, särskilt när man avviker från ramförfarandet. De utgiftsökningar som beror på coronapandemin och de som görs på grund av andra behov blir därmed mer överskådliga.

Finlands offentliga finanser har klarat av coronapandemin bättre än genomsnittet jämfört med andra EU-medlemsländer, och underskottet i de offentliga finanserna beräknas ha minskat betydligt 2021. Underskottet i de offentliga finanserna ser dock ut att stanna på en högre nivå än före pandemin, även om skulden har ökat måttligt jämfört med de andra EU-länderna. Det bör också noteras att den snabba ökningen av skuldkvoten minskar de offentliga finansernas kristålighet under de kommande åren.

För åren efter denna valperiod förutspås stora underskott som förvärrar riskerna för de offentliga finansernas hållbarhet. Den största utmaningen för Finlands offentliga finanser är fortfarande hållbarhetsgapet till följd av befolkningens stigande medelålder. De offentliga finanserna bör således enligt de sakkunniga gradvis anpassas. Anpassningen behöver inte vara omedelbar, men

Betänkande ReUB 2/2022 rd

den bör ändå vara snabbare än regeringens nuvarande planer tyder på. Enligt sakkunnigutfrågningen bör man när coronapandemin ebbar ut fokusera på att trygga de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt, och i detta sammanhang bör offentliga resurser i allt högre grad riktas till att stödja den ekonomiska omställningen i riktning mot klimatneutral produktion och konsumtion. Utskottet anser att man bör ta hållbarhetsutmaningarna i de offentliga finanserna på allvar och att utmaningarna också bör beaktas i genomförandet av den ekonomiska politiken och finanspolitiken.

Krisen i Ukraina

Rysslands angrepp på Ukraina i februari 2022 gjorde återigen det ekonomiska läget mycket osäkert. Angreppet kommer att ha betydande konsekvenser både för den internationella ekonomin och för Finlands ekonomi. Effekterna av sanktionerna mot Ryssland och eventuella motsanktioner kommer att bromsa upp den ekonomiska tillväxten och kräver därför uppmärksamhet också i genomförandet av den ekonomiska politiken och finanspolitiken. Finlands och Europas ekonomi har under 2021, i takt med att coronapandemin gått tillbaka, visat en stark tillväxtkurva, vilket för sin del gör det lättare att reagera på situationen.

I och med krisen i Ukraina bromsas den ekonomiska tillväxten upp av de stigande energipriserna, den osäkerhet som situationen skapar och de förvärrade flaskhalsarna i utbudet. När coronapandemin avtog våren 2021 började efterfrågan snabbt återhämta sig. Då det samtidigt fanns flaskhalsar i utbudet började priserna på energi och råvaror stiga. Nu har kriget i Ukraina ytterligare påskyndat denna utveckling. Enligt sakkunniga uppstår den mest konkreta hotbilden för innevarande år av inflationsutsikterna och tillgången på råvaror. Inflationstakten i euroområdet var i februari 5,8 procent och beräknas öka ytterligare en tid. Finlands Bank bedömer att inflationen i Finland kommer att accelerera till 4–5 procent i år till följd av stigande energi- och råvarupriser. Europeiska centralbankens (ECB) råd vidhöll i mars i huvudsak sitt penningpolitiska beslut från december om fortsatt gradvis normalisering av den monetära politiken. Vid behov är ECB-rådet berett att använda alla tillgängliga penningpolitiska instrument för att stabilisera inflationen på medellång sikt till tvåprocentsmålet. Enligt rådets lägesbedömning kan styrräntorna höjas en tid efter det att nettotillgångsköpen av värdepapper har upphört.

Statens revisionsverk har i sina rapporter om övervakningen av finanspolitiken upprepade gånger fäst uppmärksamhet vid den kraftiga och långvariga ökningen av statens garantistock. Sannolikheten för att riskerna i anslutning till statsgarantier realiserar ökade i och med coronakrisen. I sin rapport för 2021 fäster revisionsverket uppmärksamhet vid att statens specialfinansieringsbolag Finnveras förlustbuffertar i anslutning till exportgaranti- och specialborgensverksamheten har minskat avsevärt under coronakrisen. Förlustbuffertarna avser förlustreserveringar inom exportgaranti- och specialborgensverksamheten, inte slutliga eller betalda förlustersättningar. Enligt ett meddelande i mars 2022 har Finnverakoncernens risk för kreditförluster för garantiansvar i anknytning till export till Ryssland ökat, vilket har lett till att förlustreserveringarna har ökat med 250 miljoner euro. Det bedöms ännu inte finnas grunder för att avveckla de tidigare förlustreserveringarna på 1,2 miljarder euro till följd av coronapandemin. Utskottet har i betänkandena ReUB 8/2017 rd och ReUB 5/2020 rd påpekat att Finnveras riskbuffertar är tillräckliga och ansett det vara viktigt att sörja för Finnveras riskhantering och tillräckliga buffertfonder. Utskottet upprepar denna ståndpunkt.

Betänkande ReUB 2/2022 rd

Till följd av kriget i Ukraina tvingas Finland och Europeiska unionen öka de offentliga utgifterna. Den akuta humanitära krisen, förbättringen av försvarets resurser, den snabba energiomställningen, dämpningen av effekterna av prisstegringen och återuppbyggnaden i Ukraina leder enligt sakkunniga till en höjning av de offentliga utgifterna. Det är dock inte önskvärt att finanspolitiken blir ytterligare en källa till instabilitet. Också de behövliga utgiftsökningar som görs under krisförhållanden måste betalas och satsningarna betyder att det måste göras nedskärningar på andra håll. Utgiftsökningarna måste kunna motiveras med nödvändiga skäl som anknyter till krisen.

Samtidigt bör regeringen kunna sörja för de offentliga finansernas hållbarhet och förbättra förutsättningarna för ekonomisk tillväxt på lång sikt. För att trygga tillväxten bör man också sörja för att Finland är ett attraktivt investeringsland. De säkerhetspolitiska lösningarna kan också bidra till detta. Tills vidare visar dock inte börskurserna eller räntorna på statslån i Finland att landrisken har ökat. En del av de sakkunniga som utskottet hört anser dock att situationen kan förändras snabbt om den säkerhetspolitiska krisen fortsätter.

Regeringens sysselsättningsåtgärder

Regeringen strävar efter att nå sina mål för de offentliga finansernas hållbarhet framför allt genom att öka sysselsättningen. Regeringen har som mål att höja sysselsättningsgraden till 75 procent i mitten av detta årtionde. Som en del av målet att stabilisera skuldkvoten genomförs sysselsättningsåtgärder som avses öka antalet sysselsatta med 80 000 personer före slutet av årtiondet. Regeringens färdplan för hållbarhet uppdaterades våren 2021, och enligt den stärker sysselsättningsåtgärderna de offentliga finanserna med uppskattningsvis 1—2 miljarder euro. Revisionsverket bedömer dock i sin rapport att de beslutade sysselsättningsåtgärderna i bästa fall stärker de offentliga finanserna med cirka 0,5 miljarder euro. Enligt verket är sysselsättningsåtgärdernas inverkan på de offentliga finanserna således anspråkslös och stannar vid endast hälften av målet.

Utfrågade sakkunniga anser att revisionsverkets iakttagelser är viktiga. En sakkunnig påpekar dock att det är svårt att bedöma sysselsättningsåtgärdernas effekter och att skilja åtgärdernas effekter från den övriga ekonomiska utvecklingen. Det går inte att säga om ökningen av sysselsättningen beror på regeringens åtgärder eller på en förbättring av den allmänna ekonomiska utvecklingen. Sysselsättningsåtgärdernas effekter ger sig ofta till känna med fördröjning. Bedömningar av reformernas konsekvenser förutsätter således tillförlitliga forskningsupplägg, och sådana kan inte alltid utnyttjas på grund av tidsmässiga eller lagstiftningsmässiga hinder. Därför bör man redan i planeringen av åtgärderna också beakta konsekvensbedömningen och hur den ska genomföras. Samtidigt påpekar de sakkunniga också att när sysselsättningsgraden förbättras, kommer jämförelsevis fler av dem som fortfarande är arbetslösa att vara personer som har svårt att få jobb. Det minskar sysselsättningsåtgärdernas effekter mätt i antalet sysselsatta. I fråga om dem som fortfarande är arbetslösa när sysselsättningsgraden ökat kan man dessutom anta att om de senare får jobb så hamnar de i genomsnittligt sett lågproduktiva branscher. Också detta dämpar den minskning av underskottet i de offentliga finanserna som sysselsättningen av dem syftar till. De mål som ställts upp för saldot i de offentliga finanserna bör enligt de sakkunniga inte förankras enbart i uppnåendet av sysselsättningsmålen.

Utskottet noterar också att alla sysselsättningsåtgärder inte heller stärker de offentliga finanserna utan kan medföra offentliga utgifter. Det bör också noteras att höjningen av sysselsättningsgra-

Betänkande ReUB 2/2022 rd

den är ett viktigt mål i regeringsprogrammet och ett mer omfattande mål än färdplanen för hållbarhet.

Översynen av EU:s finanspolitiska regler

EU diskuterar som bäst en översyn av de gemensamma finanspolitiska reglerna. Europeiska kommissionen publicerade i februari 2020 ett meddelande om en omprövning av den ekonomiska styrningen. Bakgrunden till detta var behovet av att åtgärda problemen i EU:s nuvarande finanspolitiska regler. Diskussionerna om revideringen av reglerna avbröts dock på grund av coronapandemin. I oktober 2021 återupptog kommissionen diskussionen om regelverket för EU:s ekonomiska styrning. Syftet med diskussionen är att i god tid före 2023 nå samförstånd om hur översynen av reglerna ska gå vidare.

I och med skuldkrisen i Europa har regelverket och framför allt den externa tillsynen över det stärkts sedan 2011. Bakgrunden var att skuld- och underskottsreglerna i stabilitets- och tillväxtpakten över lag inte följdes, vilket ledde till massiva problem i de europeiska ekonomierna. Problemet med det reviderade styrsystemet är att det är komplext och svårgenomträngligt. Reglerna är förenade med komplicerade tolkningsbestämmelser och olika flexibilitetsklausuler. En betydande roll vid bedömningen av iakttagandet av regelverket intas av Europeiska kommissionens uppförandekod och behovsprövning. Ogenomskinligheten ökas av målet för de offentliga finanserna på medellång sikt, som är formulerat i termer av strukturellt saldo.

I beräkningen av det strukturella saldot ingår en mängd osäkerhetsfaktorer. Det strukturella saldot mäter skillnaden mellan inkomster och utgifter i de offentliga finanserna när effekterna av konjunkturväxlingar och åtgärder som är tillfälliga och av engångsnatur räknas bort från inkomster och utgifter. Att beakta konjunkturväxlingar förutsätter en uppskattning av produktionsgapet och på så sätt av den potentiella produktionen. Uppskattningen av den potentiella produktionen beskriver nivån på bruttonationalprodukten i ett läge där trenden för ekonomin varken stiger eller sjunker. Potentiell produktion kan inte iakttagas; den måste uppskattas. Produktionsgapet är skillnaden mellan den iakttagna bruttonationalprodukten och den potentiella produktionen. Ett positivt produktionsgap anger högkonjunktur och ett negativt produktionsgap i sin tur lågkonjunktur. Det bör också noteras att det inte finns ett enda riktigt sätt att beräkna den potentiella produktionen; den kan estimeras med ett flertal olika metoder. Dessutom ger olika metoder ofta varierande uppskattningar.

Vid finansministeriet bedöms nivån på och utvecklingen av den potentiella produktionen med hjälp av den så kallade produktionsfunktionsmetoden, som EU:s medlemsländer och kommissionen tillsammans har utvecklat. Det är befogat, eftersom kommissionen gör en bedömning av efterlevnaden av EU:s finanspolitiska regelverk på grundval av denna metod. En brist i kommissionens metod har visat sig vara att uppskattningarna av den potentiella produktionen preciseras i efterhand (bl.a. Kuusi, 2017; Huovari m.fl., 2017). Således förändras också den ekonomiska lägesbilden, det vill säga uppskattningen av produktionsgapet, ofta avsevärt i efterhand. Lägesbilden ligger till grund för de medelfristiga utvecklingsprognoserna för de offentliga finanserna. Det gör dessa uppskattningar mindre pålitliga som underlag för planeringen av den ekonomiska politiken och finanspolitiken.

Betänkande ReUB 2/2022 rd

Komplexiteten och mångtydigheten i reglerna har också bidragit till att de inte följts fullt ut. De regler som fastställts efter skuldkrisen i Europa och tillsynen över dem har således inte hindrat överskultsättning i medlemsländerna. Många länder bröt mot stabilitets- och tillväxtpaktens gränsvärden för statsskuld och underskott redan före coronakrisen. I diskussionen om reformen av styrsystemet har man särskilt lyft fram tryggheten av skuldhållbarheten och främjandet av hållbar tillväxt. Ett annat problem är att EU:s ekonomiska styrning inte i tillräcklig utsträckning har uppmuntrat till offentliga investeringar. Det är viktigt att den gröna omställningen lyckas och påskyndas för att Europas tillväxt på lång sikt ska kunna tryggas. Därför anser utskottet att det är nödvändigt att också det ekonomiska styrsystemet möjliggör de offentliga investeringar som den gröna omställningen förutsätter.

Enligt de sakkunniga är det viktigt att man i stället för att följa EU:s finanspolitiska regler bokstavligen ägnar uppmärksamhet åt andan i reglerna. Reglerna bör förenklas, och i synnerhet medlemsländernas nationella engagemang för att följa reglerna bör stärkas. Utskottet har redan tidigare i betänkanden och utlåtanden påpekat att EU:s finanspolitiska regler är komplicerade och oöverskådliga (ReUB 3/2017 rd, ReUB 2/2018 rd, ReUU 6/2018 rd och ReUB 9/2018 rd). Utskottet har ansett det viktigt att förenkla reglerna och öka överskådligheten. Utskottet har också ansett att man vid utvecklingen av EU:s finanspolitiska regler bör beakta att det reviderade regelverket inte leder till en konjunkturförstärkande finanspolitik. Med detta perspektiv för ögonen är det nödvändigt att reglerna tillåter automatiska stabilisatorer och att det görs investeringar som stöder tillväxten för att man inte ska tvingas strama åt finanspolitiken mer än nödvändigt i tider av svag tillväxt (ReUU 6/2018 rd). Utskottet har också konstaterat att det ligger i Finlands intresse att reglerna för en stabil finanspolitik följs i EU:s medlemsländer, eftersom det bidrar till att skingra den ekonomiska osäkerheten (ReUB 3/2017 rd). Ur denna synvinkel är det viktigt att revideringen av reglerna stärker det nationella engagemanget för systemet. Utskottet upprepar sin ståndpunkt att EU:s finanspolitiska regler bör stödja en finanspolitik som jämnar ut konjunkturerna och stärker en hållbar tillväxt.

I EU:s finanspolitiska reglering infördes våren 2020 en allmän undantagsklausul som gäller till utgången av 2022. Enligt undantagsklausulen är det möjligt att temporärt avvika från den väg mot det medelfristiga målet som fastställts med hjälp av den strukturella saldoutgången för de offentliga finanserna. Antagandet var att undantagsklausulen kan slopas vid ingången av 2023 utifrån kommissionens ekonomiska prognos vintern 2022. På grund av den ekonomiska osäkerhet som krisen i Ukraina orsakar kommer återgången till EU-reglerna sannolikt att fördröjas. Tidpunkten för när undantagsklausulen upphör att gälla kommer att bedömas på nytt mot bakgrund av kommissionens prognos i mitten av maj. Situationen när det gäller översynen av EU:s gemensamma regler är fortfarande öppen.

Revisionsverkets konjunkturindikator

Som tidigare sagts i detta betänkande är problemet med den produktionsfunktionsmetod som tillämpas i EU:s finanspolitiska regelverk att den ekonomiska lägesbilden, det vill säga uppskattningen av produktionsgapet, ofta förändras avsevärt i efterhand. Det beror på att materialet uppdateras när det görs fler iakttagelser. Sålunda förändras uppskattningen av produktionsgapet när det beräknas vid olika tidpunkter. Därför är den problematisk som grund för uppskattningen och planeringen av den ekonomiska politiken och finanspolitiken. I revisionsverkets rapport bedöms

Betänkande ReUB 2/2022 rd

konjunkturläget på det alternativa sätt som verket har utvecklat. För att mäta konjunkturläget används en samlingsindikator som sammanställts utifrån enskilda konjunkturindikatorer. Enligt revisionsverket kräver samlingsindikatorn endast små justeringar i efterhand, vilket gör den till ett bra alternativ till kommissionens metod.

De sakkunniga som utskottet hört understöder utvecklingen av alternativa metoder och framläggandet av uppskattningar, men kritiserar att revisionsverkets metod inte har utvärderats kollegialt och offentliggjorts. Samlingsindikatorn eller kriterierna för valet av variabler presenteras inte i detalj i revisionsverkets rapport, och rapporten hänvisar till opublicerade källor. Revisionsverkets bedömning av konjunkturläget grundar sig således på kriterier som ännu inte har kunnat bli föremål för sedvanlig kritisk debatt inom forskarsamfundet, till skillnad från exempelvis indikatorn för det strukturella underskottet enligt EU:s system för ekonomisk styrning. Enligt de sakkunniga är det önskvärt att detaljerade definitioner av alternativa indikatorer och urvalskriterier för dem offentliggörs så snart som möjligt.

Revisionsverkets bedömning av konjunkturläget 2021 och 2022, som beräknats på basis av konjunkturindikatorn, avviker avsevärt från finansministeriets bedömning gjord enligt Europeiska kommissionens metod. Enligt revisionsverkets konjunkturindikator hade konjunkturtoppen passerats redan 2021, medan produktionsgapet enligt finansministeriets bedömning fortfarande var negativt, det vill säga att ekonomin ännu inte nått den potentiella nivån. Enligt Finlands Banks bedömning har ekonomin nått sin potentiella nivå, men konjunkturtoppen är ännu förestående och ekonomin är bara i början av en högkonjunktur. När det gäller 2021 ser finanspolitiken med stöd av produktionsgapet alltså ut att balansera konjunkturerna. Med andra ord har politiken varit stimulerande i det svaga konjunkturläget. På motsvarande sätt verkar samma politik enligt revisionsverkets alternativa konjunkturindikator kraftigt konjunkturförstärkande, vilket skulle antyda att man har fört en stimulerande politik i ett starkt konjunkturläge. Eftersom revisionsverkets samlingsindikator inte har publicerats går det inte att skärsåda dess överraskande resultat jämfört med den gemensamma metodens resultat. De två metoderna leder inte bara till mycket olika slutsatser om konjunkturläget utan också till olika slutsatser om efterlevnaden av de finanspolitiska reglerna. Den konjunkturkorrigering som beräknats utifrån revisionsverkets konjunkturindikator reagerar å andra sidan snabbare på konjunktursvängningarna än medlemsländernas och kommissionens gemensamma konjunkturkorrigeringsmetod. Det understryker behovet av att bedöma konjunkturläget på ett mångsidigt sätt och med kompletterande metoder.

Utskottet anser det vara bra och nödvändigt att revisionsverket strävar efter att utveckla analysverktyg till stöd för sitt lagfästa uppdrag att övervaka finanspolitiken. Utskottet välkomnar också den visuella presentation som verket har utvecklat. Utskottet ser det dock som ytterst viktigt att de analysverktyg som verket tar fram bedöms kollegialt och vetenskapligt och att de kalkyler som analyserna ger offentliggörs. Det är nödvändigt för att trygga insynen i revisionsverkets tillsynsuppdrag och möjliggöra en öppen offentlig debatt.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Revisionsutskottets förslag till beslut:

Betänkande ReUB 2/2022 rd

Riksdagen godkänner ett ställningstagande med anledning av berättelse B 22/2021 rd.

Utskottets förslag till ställningstagande

Riksdagen har ingenting att anmärka med anledning av berättelsen.

Helsingfors 23.3.2022

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Outi Alanko-Kahiluoto gröna
vice ordförande Merja Mäkisalo-Ropponen sd
medlem Marko Kilpi saml
medlem Pauli Kiuru saml
medlem Esko Kiviranta cent
medlem Veijo Niemi saf
medlem Johanna Ojala-Niemelä sd
medlem Päivi Räsänen kd
medlem Pia Viitanen sd
medlem Johannes Yrttiaho vänst
ersättare Arja Juvonen saf.

Sekreterare var

utskottsråd Heidi Silvennoinen.